

Manifest de la Nit de Sant Joan 2017

Un any més l'Institut d'Estudis Eivissencs celebra la seua Nit de Sant Joan. Aquest any, com veis, al poble de Sant Agustí, lloc on ens sentim sempre molt ben acollits perquè és un poble actiu i que creu en la cultura. I això sempre és una garantia de sentir-se a pler.

La Nit de Sant Joan és la més curta de l'any, amb tot el significat i simbolisme que això té a tot arreu dels Països Catalans. El foc, la festa, la màgia de les plantes, que aquest dia tenen unes propietats especials, la revisió del que ha estat el darrer any i les demandes de salut i prosperitat per al següent no poden faltar aquest dia.

A l'Institut d'Estudis Eivissencs també és dia de fer examen del darrer any i bons propòsits per al que ve.

El nostre lema és: **llengua, terra, cultura**. Aquesta és la raó de ser de l'Institut d'Estudis Eivissencs.

Deixau-nos mostrar el nostre optimisme perquè durant els darrers dotze mesos la nostra cultura ha continuat ben activa. Grups de música, de teatre, associacions vesinals i entitats diverses continuen en l'esforç per normalitzar una llengua i una cultura que ni molts anys de repressió, ni la manca de decisió dels nostres polítics actuals, ni la deixadesa de molts d'eivissencs no han aconseguit estroncar.

No veim admissible que quaranta anys després d'acabat el franquisme els usos lingüístics negatius cap a la nostra llengua continuïn actius. Canviar de llengua davant el més mínim dubte, haver de beure «vino de la tierra de Ibiza» en lloc de vi de la terra, veure noms de comer-

ços ben eivissencs i arrelats a la nostra illa amb múltiples faltes d'ortografia, la majoria de restaurants amb la carta amb diversos idiomes però no el nostre... són símptomes que alguna cosa no funciona al nostre país.

Tampoc no ens agrada, i els ho retreim, la manca de decisió dels nostres polítics a l'hora de fer passes en pro d'una normalització lingüística encara pendent, ni ens satisfà tampoc la seua poca valentia en la recuperació dels noms populars de les nostres places i carrers.

Mentrestant les nostres illes continuen sent espoliades fiscalment per un govern espanyol que continua immòbil amb la seua idea que Espanya ha de ser a imatge i semblança de Castella, i que, amb més o menys dissimulació, treballa per a eliminar les altres llengües i cultures de l'Estat.

Ecològicament parlant, el desenvolupisme ha cuidat acabar aquest any passat amb un dels territoris encara ben conservats que queden a l'illa: es Fornàs. I la desídia i manca de decisió del nostre govern, tot i les bones paraules i intencions, estan permetent malmetre les nostres praderies de posidònia i que el nostre històric no rebi l'atenció i els recursos que necessita.

A més a més, cal destacar que la sensació de massificació turística que percebem els eivissencs és cada vegada més profunda. Aquesta qüestió, agreujada per un gran desenvolupisme en matèria territorial i turística, posa en perill molts aspectes essencials de l'illa, fins i tot el del futur de les activitats turístiques.

Una de les derivades d'aquest assumpte, la manca d'habitatge disponible per a moltes capes de població, també ens preocupa. La demanda de places residencials ha afavorit una especulació immobiliària i un augment de places turístiques molt preocupants i que no s'adiuen amb la societat equilibrada que voldríem.

Però no tot ha de ser negatiu a les nostres illes. Ja hem dit que, sortosament, nombroses persones i associacions treballen amb ganes per la nostra terra, per la nostra llengua i per la nostra cultura. Els volem donar ànims i agrair la seua feina, que ha de ser seriosa i constant, mantenint sempre viva la flama i empeltant-la sempre que puguin a més persones.

Recordau que una llengua, una cultura, una manera de veure el món... no es perd perquè vengui gent de fora a viure entre nosaltres, es perdrà si nosaltres l'abandonam i no la defensam, i això és el que hem d'aprendre a fer tots: defensar la terra, no amagar la llengua ni la cultura, demanant la seua presència a tot arreu (restaurants, bars, etiquetes, botigues...), oferir-les als que venen d'altres llocs per tal que les puguin estimar, i exigir respecte a qui no ens en tengui.

Tal vegada és hora de reflexionar una mica sobre la nostra illa: com era, com és i com volem que sigui en un futur no molt llunyà.

Aturem-nos una mica i pensem-hi. Repensem Eivissa i prenguem decisions.

Salut i bona nit a tothom.

Molts anys als Joans i a les Joanes.

I que continuï la festa.